

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ
SECȚIA I CIVILĂ
Cod ECLI ECLI:RO:CATGM:2023:001.#####
Dosar nr. #####/102/2022
Nr. de înregistrare ca operator de date cu caracter personal - 3132

DECIZIA NR.###/A
Ședința publică din 28 decembrie 2023
Completul constituit din:
Președinte: #####
Judecător: #####
Grefier: #####

Pe rol pronunțarea asupra apelurilor declarate de reclamantele #####, având CNP #####, domiciliată în Constanța str. I. G. #####, nr. 81, ### ##, ## #, ## #, județul Constanța și #####, având CNP #####, domiciliată în Târgu-Mureș, #####, ambele cu domiciliul procesual ales la av. #####, în #####-#####, ##### Dorobanților, Clădirea ##### City Center, nr. 14-16, ## #, cam. 210, județul ##### și de pârâta ##### Națională pentru Compensarea Imobilelor, cu sediul în București, ##### Floreasca, nr. 202, sector 1, împotriva sentinței civile nr. ##### din 20 decembrie 2022, pronunțate de Tribunalul Mureș în dosarul nr. #####/102/2022.

În lipsa părților.

Dezbaterile și susținerile în fond ale părților au fost consemnate în încheierea de ședință din 17 noiembrie 2023, încheiere care face parte integrantă din prezenta decizie, pronunțarea fiind amânată pentru data de 29 noiembrie 2023, pentru data de 14 decembrie 2023, apoi pentru data de azi, 28 decembrie 2023.

CURTEA DE APEL

Deliberând asupra apelurilor declarate împotriva sentinței civile nr. ##### din 20 decembrie 2022, pronunțate de Tribunalul Mureș, Curtea constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. ##### din data de 20 decembrie 2022 pronunțată de Tribunalul Mureș a fost admisă în parte contestația formulată și precizată de ##### și #####-##### în contradictoriu cu ##### Națională pentru Compensarea Imobilelor și a fost anulată Decizia de validare parțială nr. 47716/20.04.2022 emisă de intimată, fiind obligată intimata la emiterea deciziei de compensare, pe numele contestatoarelor, pentru imobilul teren în suprafață de 5100 mp înscris la poziția nr. 265 din anexa nr.39 a Comisiei Locale Mureș, validată prin Hotărârea nr.131/L/21.03.2001 a Comisiei Județene Mureș, în considerarea unui număr de 956.250 puncte

de compensare, fiind respinsă în rest contestația. Intimata a fost obligată să-i achite contestatoarei ##### cheltuieli de judecată în cuantum de 3011 lei.

Pentru a decide în acest sens, Tribunalul a reținut că prin Decizia nr. #####/20.04.2022 emisă de C.N.C.I. a fost validată parțial suprafața înscrisă în poziția nr.265 din anexa nr.39 a Comisiei locale Tg. Mureș, prin Hotărârea C.J. Mureș nr.121/L/21.03.2021, pentru suprafața de 1275 mp teren, prin acordarea unui număr de 239.062 puncte compensare.

Pentru a decide în acest sens, s-a avut în vedere faptul că prin hotărârea antementionată a fost validată anexa nr.39 a C.L. Tg. Mureș, unde la poziția nr. 265 figurează solicitanta ##### după autor ##### cu suprafața de 0,51 ha; s-a reținut că cererea de reconstituire a dreptului de proprietate a fost formulată în anul 1998 de #####, în calitate de soție a autorului și moștenitoare pentru cota de 2/8, conform certificatului de moștenitor nr. 280/2003.

Tribunalul a reținut că prin cererea nr. 222/21.01.1998, ##### a solicitat în baza Legii nr.18/1991 (modificată prin Legea nr.169/1997), în calitate de moștenitoare legală (soție) a defunctului #####, retrocedarea unei suprafețe de 0,51 ha teren arabil, reprezentând diferența dintre terenul de 1,80 ha cu care autorul său a intrat în CAP și suprafața de 1,2 ha teren agricol reconstituit în natură prin T.P. nr. 133289/24.02.1993.

Sucesiunea după defunctul ##### a fost dezbătută în anul 2003, iar în conformitate cu Certificatul de moștenitor nr.280/2003 eliberat de BNPA #####-#####-Suceavă (f.150) moștenitoarele defunctului sunt: #####, în calitate de soție supraviețuitoare și ##### și #####, în calitate de fiice.

a decedat în data de 22.09.2005, contestatoarele continuând procedura inițiată de aceasta în anul 1998.

Conform cererii din data de 21.01.1998, ##### a solicitat întreaga suprafață de teren de 0,51 ha, nu doar cota ce i-ar reveni în calitate de soție supraviețuitoare, în concurs cu ceilalți moștenitori legali ai defunctului, așa încât, din eroare intimata a considerat că aceasta nu ar fi îndreptățită decât la cota de 1/4 care îi revine din succesiunea defunctului, în conformitate cu C.M. nr. 280/2003.

Tribunalul a reținut că potrivit practicii judiciare constante în materie, rezultată în urma interpretării sistematice a art.8, alin.3 și art.13, alin.2 și 3 din Legea nr. 18/1991, beneficiază de reconstituirea dreptului de proprietate doar acei moștenitori care formulează cererea, aceștia urmând a culege prin acrescământ și cotele cuvenite celorlalți moștenitori care nu au formulat cerere în condițiile art.8, alin.3 din Legea nr. 18/1991.

Pe cale de consecință, tribunalul a constatat că în mod eronat a apreciat intimata că cererea de reconstituire formulată de ##### după autorul acesteia ##### poate fi încuviințată doar în limita cotei de 1/4 care îi revine acesteia în concurs cu ceilalți moștenitori legali.

Ca o consecință a acestei erori, apare ca evident faptul că nici valoarea despăgubirii cuvenite nu a fost corect stabilită, iar la calculul acesteia a fost avută în vedere întreaga suprafață de 5.100 mp care a fost evaluată în temeiul art. 21, alin. 6 din Legea nr.165/2013, prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul 2021, valori avute în vedere și la emiterea deciziei contestate.

Așadar, Tribunalul a precizat că 1 mp de teren situat în intravilanul #####, zona Mureșeni are o valoare de 250 mp, rezultând o valoare a despăgubirilor pentru terenul în litigiu de 1.275.500 lei.

Tribunalul a precizat că solicitarea contestatoarelor, din precizarea de acțiune depusă la dosarul cauzei în data de 02.09.2022, de neaplicare a corecției de 75% nu poate fi primită, deoarece această corecție este pe deplin aplicabilă în circumstanțele cauzei; astfel, potrivit grilei notariale la care s-a făcut raportarea, „valoarea terenurilor intravilane care au alte categorii de folosință decât „cc - curți construcții și construcții” este de 75% din valoarea terenului intravilan din localitatea, zona în care este amplasată”.

Așadar, ceea ce interesează la aplicarea acestei corecții este apartenența terenului intravilan, la momentul preluării, la orice altă categorie de folosință decât cea de „cc”.

Potrivit art.21, al.6 din Legea nr.165/2013 „evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri se exprimă în puncte și se face prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii deciziei de către ##### Națională, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia”.

Așadar, criteriul avut în vedere de legiuitor, respectiv categoria de folosință la data preluării imobilului este cea în funcție de care se stabilește valoarea despăgubirilor, inclusiv prin aplicarea corecțiilor prevăzute de grilele notariale, neavând nicio relevanță criteriul indicat de contestatoare, respectiv scopul pentru care a fost preluat terenul respectiv de stat; cum terenul în discuție a fost la momentul preluării teren agricol, acesta fiind și motivul pentru care a fost cuprins în anexa 39, astfel că valoarea acestuia a fost determinată prin aplicarea corecției de 75%, în urma căreia va rezultat un număr de 956.625 puncte de despăgubire.

Pentru considerentele și în limitele anterior expuse, contestația formulată de contestatoare a fost admisă în parte, în sensul anulării Deciziei de validare parțială nr.47716/20.04.2022 emisă de intimată, care a fost obligată la emiterea deciziei de compensare, pe numele contestatoarelor, pentru imobilul teren în suprafață de 5100 mp înscris la poziția nr.265 din anexa nr.39 a Comisiei Locale Mureș validată prin Hotărârea nr.131/L/21.03.2001 a Comisiei Județene Mureș, în considerarea unui număr de 956.250 puncte de compensare.

În baza prevederilor art.453 al.1 și 452 Cod de procedură civilă, tribunalul a obligat intimata să-i plătească contestatoarei ##### ##### cheltuieli de judecată de 3.011 lei, reprezentând onorariu avocațial.

Împotriva hotărârii primei instanțe au declarat apel atât reclamantele, cât și intimata ##### Națională pentru Compensarea Imobilelor.

Prin apelul declarat de intimata ##### Națională pentru Compensarea Imobilelor s-a învederat că sentința civilă nr. ##### pronunțată în de 20.12.2022 de către Tribunalul Mureș este netemeinică și nelegală.

Apelanta intimată a învederat că prima instanță în mod netemeinic și nelegal a stabilit cuantumul măsurilor compensatorii, în situația în care evaluarea imobilelor se face de către C.N.C.I. potrivit grilei notariale.

Națională pentru Compensarea Imobilelor a învederat că este obligată să pună în aplicare dispozițiile legale adoptate de legiuitor, respectiv prevederile art.1, art.17 și art.21 -26, care prevăd expres: compensarea prin puncte a imobilelor, validarea/invalidarea de către ##### Națională și evaluarea imobilelor potrivit grilei notariale.

Prin urmare, dacă evaluarea asupra valorii imobilului nu a fost efectuată și nici stabilit cuantumul bănesc prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă la data intrării în vigoare a

Legii nr. 165/2013 este firesc, fără a fi, evident, discriminatoriu, ca aceste operațiuni să se raporteze la actul în vigoare la momentul în care au loc (Decizia CCR nr.715 din 09.12.2014).

Astfel, având în vedere dispozițiile art. 35 alin. 3 din Legea nr. 165/2013, potrivit cărora "în cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), instanța judecătorească se pronunță asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii în condițiile prezentei legi", aceasta neputând a se pronunța asupra cuantumului măsurilor compensatorii, apelanta a solicitat admiterea excepției în admisibilității stabilirii cuantumului măsurilor compensatorii.

În al doilea rând, apelanta a învederat că pria instanță în mod netemeinic și nelegal a reținut că reclamantelor ##### si ##### li se cuvin despăgubiri pentru întreaga suprafață de 5100 mp.

În acest sens, apelanta a solicitat instanței de control să observe faptul că din actele depuse la dosar reiese faptul că doamna ##### a solicitat despăgubiri în calitate de moștenitoare a defunctului #####, prin urmare, cota ce i se cuvine acesteia este V*.

Din Hotărârea Comisiei Județene Mureș nr. 131/L-21.03.2001, prin care a fost validată anexa de despăgubiri nr. 39, poziția 265 a Comisiei locale Mureșeni reiese faptul că unica solicitantă a despăgubirilor, în calitate de moștenitoare după autorul ##### este soția supraviețuitoare #####, fiind evident faptul că numita ##### va avea acces numai la cota sa de soție supraviețuitoare.

Mai mult decât atât, la dosarul de despăgubire nu există documente care să ateste solicitarea de despăgubiri, în calitate de moștenitoare de pe urma autorului #####, în ceea ce le privește pe reclamantele ##### și _____. Apelanta consideră că acestea pot culege numai cota pentru care mama lor ##### a depus cerere de reconstituire a dreptului, potrivit prevederilor legilor fondului funciar.

Apelanta consideră că prima instanță în mod greșit a reținut că reclamanta beneficiază de dreptul de acrescământ, având în vedere următoarele:

Hotărârea atacată a fost pronunțată cu aplicarea greșită a dispozițiilor legale în materia fondului funciar privind reconstituirea dreptului de proprietate asupra întregii suprafețe deținute de fostul proprietar în favoarea unui singur moștenitor, deși la dosarul administrativ au fost depuse acte (certIFICATE de moștenitor) care relevă existența mai multor moștenitori.

Apelanta a învederat că, așa cum a precizat și în întâmpinarea depusă, dosarul de despăgubire înregistrat la Secretariatul Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor cu nr. 31538/FFCN a fost constituit în baza Hotărârii Comisiei Județene Mureș nr. 131/L-21.03.2001, prin care a fost validată anexa de despăgubiri nr. 39, poziția 265 a Comisiei locale Mureșeni.

Cererea de reconstituire a dreptului de proprietate a fost formulată doar de către doamna #####, în calitate de soție supraviețuitoare și moștenitoare pentru cota de 2/8 din succesiunea rămasă de pe urma autorului #####, potrivit Certificatului de moștenitor nr. 280/2003.

Așadar, din suprafața de 5100 mp, solicitanta mai sus amintită este îndreptățită doar la cota de 2/8 din această suprafață, în conformitate cu cota parte ce-i revenea din succesiunea rămasă de pe urma defunctului ei soț, #####, potrivit certificatului de moștenitor anterior menționat. Astfel, cererea de reconstituire a dreptului de proprietate a fost formulată doar de solicitanta #####, nu și de reclamantele ##### si #####.

Mai mult decât atât, în Anexa nr. 39, validată prin Hotărârea nr. 131/L/21.03.2001 a Comisiei Județene Mureș este menționată doar solicitanta #####.

Apelanta consideră că dreptul de a culege prin acrescământ cotele ce li se cuvin celorlalți moștenitori care nu au formulat cerere de reconstituire este prevăzut de Legea nr. 10/2001, care la art. 4, alin. 4 prevede: „de cotele moștenitorilor legali sau testamentari care nu au urmat procedura prevăzută de cap. III profită ceilalți moștenitori ai persoanei îndreptățite care au depus în termen cererea de restituire.” Or, Legea nr. 10/2001 nu este incidentă în cauză, dosarul de despăgubire nr. 31538/FF ce face obiectul prezentului dosar de instanță fiind întemeiat în baza legilor fondului funciar.

Apelanta a mai precizat că art. 8, alin. 3 din Legea nr.18/1991 prevede că stabilirea dreptului de proprietate se face la cerere. Cererea de reconstituire a dreptului de proprietate trebuie formulată de fiecare moștenitor în nume propriu, cererea formulată de unul dintre moștenitori, în nume personal, neprofitând tuturor moștenitorilor.

Astfel, apelanta apreciază că prima instanță în mod eronat a interpretat prevederile art. 8 alin. 3 și art. 13 alin. 2 din Legea nr.18/1991, având în vedere faptul că această situație, respectiv reconstituirea dreptului de proprietate asupra întregii suprafețe deținute de fostul proprietar în favoarea unui singur moștenitor, deși la dosarul administrativ au fost depuse acte (certIFICATE de moștenitor) care relevă existența mai multor moștenitori este rezolvată nu numai de dispozițiile art. 3 al art. 8 din Legea nr. 18/1991, care prevede că stabilirea dreptului de proprietate se face la cerere, ci și de dispozițiile art. 9 alin (3), (4) și (5), care obligă ca solicitantul să depună cererea personal sau prin poștă, în care să indice numele și prenumele, cererea fiind necesar a fi însoțită de o declarație, pe proprie răspundere, precum și de dispozițiile art. 13 alin. 2, care conferă beneficiul repunerii în termenul de acceptare doar moștenitorilor care au formulat cerere la comisia locală de fond funciar și doar cu privire la cota ce li se cuvine din terenurile ce au aparținut autorilor lor.

Prin art. 13 din Legea nr.18/1991, legiuitorul a acordat beneficiul reconstituirii dreptului de proprietate asupra terenului tuturor moștenitorilor autorului, dar cu respectarea normelor de drept comun referitoare la proximitatea gradului de rudenie și a claselor de moștenitori, cu condiția să fi formulat cerere de reconstituire sau de constituire a dreptului de proprietate.

Astfel, dispozițiile art. 13, alin. 2 din Legea nr.18/1991 menționează în mod expres că fiecare moștenitor este considerat că a acceptat moștenirea prin actul personal pe care îl face, respectiv formularea cererii de reconstituire a dreptului de proprietate doar cu privire la cota ce i se cuvine, iar calitatea de moștenitor poate fi stabilită pe baza certificatului de moștenitor, a hotărârii judecătorești definitive, ori, în lipsa acestora, prin orice probă din care să rezulte acceptarea succesiunii.

Apelanta consideră că este mai mult decât evident faptul că instanța de fond a făcut o confuzie între dispozițiile prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 și dispozițiile prevăzute în legislația din domeniul fondului funciar care prevăd reguli diferite în ceea ce privește dreptul de acrescământ.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 4 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 „de cotele moștenitorilor legali sau testamentari care nu au urmat procedura prevăzută de cap. III profită ceilalți moștenitori ai persoanei îndreptățite care au depus în termen cererea de restituire.”

potrivit art. 13, alin. (2) din Legea nr. 18/1991 „Moștenitorii care nu-și pot dovedi această calitate, întrucât terenurile nu s-au găsit în circuitul civil, sunt socotiți repuși de drept în termenul de acceptare cu privire la cota ce li se cuvine din terenurile ce au aparținut autorului lor.”

În al treilea rând apelanta intimată consideră că prima instanță în mod netemeinic și nelegal a dispus obligarea sa la plata cheltuielilor de judecată în quantum de 3.011 lei reprezentând onorariu avocat, fără a avea în vedere dispozițiile art. 453 și art. 451, alin. 2 Cod procedură civilă.

Făcând aplicarea art. 451 Cod procedură civilă, instanța nu intervine în contractul de asistență juridică dintre avocat și client, care se menține în integralitate și nici nu încalcă dreptul expertului la o retribuire echitabilă și satisfăcătoare a muncii prestate la solicitarea instanței, drept patrimonial protejat de legea națională și de cea internațională.

Drept urmare, clientul îi va plăti avocatului/expertului onorariul convenit. În schimb, cealaltă parte nu va fi obligată să plătească adversarului întregul onorariu convenit de acesta cu avocatul său, ci numai un onorariu în quantumul fixat de instanță.

Apelanta consideră că suma de 3.011 lei, acordată de către instanța de judecată cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu expert și contravaloare fotocopii este nejustificat de mare raportat la obiectul prezentei cauze, precum și în raport cu munca prestată de expert; mai mult, nu este precizat cât din această sumă reprezintă onorariul de expert și cât din sumă reprezintă contravaloarea fotocopiilor.

În subsidiar, apelanta a solicitat reducerea quantumului cheltuielilor de judecată, în temeiul art. 451, alin. 2 Cod procedură civilă.

Prin apelul declarat de reclamantele ##### și ##### s-a solicitat admiterea apelului, desființarea în parte a sentinței atacate și ca urmare a rejudecării, pronunțarea unei hotărâri prin care pârâta să fie obligată la emiterea unei decizii de compensare pe numele contestatoarelor apelante pentru imobilul teren în suprafață de 5.100 mp înscris în poziția nr. 256 din anexa nr. 39 a Comisiei Locale Mureș, validată prin Hotărârea nr. 131/1/21.03.2001 a Comisiei Județene Mureș, în considerarea unui număr de 1.275.000 puncte, respectiv cu includerea întregii suprafețe în zona B cu o valoare de 250 lei/mp conform grilei notarilor Tg. Mureș 2021, evaluarea urmând a fi realizată fără aplicarea corecției de 75%.

În motivarea apelului, apelantele au învederat că, potrivit art.21, alin.6 din Legea nr.165/2013, evaluarea imobilelor pentru care se acorda despăgubiri se exprimă în puncte și se face prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii deciziei de către ##### Naționala în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia. Un punct are valoarea de un leu.

Ca urmare a pronunțării hotărârii-pilot a Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza ##### și alții contra României, a fost adoptată Legea nr.165 din 20 mai 2013 prin care a fost restructurat mecanismul de despăgubire în ceea ce privește imobilele preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist.

De la intrarea sa în vigoare, legea a fost supusă mai multor modificări care priveau în special modul de stabilire a quantumului despăgubirilor care trebuiau acordate reclamantilor, întrucât procesul de despăgubire a fost prelungit și pentru a se asigura că nivelul despăgubirilor reflecta în mod rezonabil valoarea proprietății, dispozițiile au fost modificate, indicându-se astfel preocuparea legiuitorului în a stabili o legătură între evaluarea quantumului și o perioadă cât mai apropiată posibil de momentul emiterii deciziei.

Ulterior, ca urmare a pronunțării hotărârii în cauza ##### și alții contra României, legiuitorul a adăugat la criteriile de evaluare, pe lângă data intrării în vigoare a legii, ca fiind cea relevantă pentru evaluare și amplasamentul și caracteristicile tehnice ale imobilului, astfel cum erau la momentul exproprierii.

Cu toate acestea, prezentele criterii, împreună cu întârzierile îndelungate din partea autorităților în a finaliza cererile de despăgubire au condus la faptul ca nivelul despăgubirii acordate să nu mai fie aliniat în mod rezonabil la valoarea reală a imobilului în absența altor elemente capabile să compenseze cel puțin parțial perioada lungă în care reclamanții au fost privați de imobilele lor.

În acest sens este de rezonanță hotărârea ##### pronunțată în cauza ##### și alții împotriva României, prin intermediul căreia Curtea a statuat cu privire la respectarea în procesul de restituire a art.1 din Protocolul 1 al Convenției următoarele:

237. În aceasta privință, Curtea ia act de decizia legiuitorului național de a garanta că nivelul despăgubirilor rămâne legat în mod rezonabil - chiar dacă la un nivel minim - de valoarea de plată a proprietății la momentul emiterii deciziei de despăgubire. În conformitate cu actuala versiune a dispoziției relevante, despăgubirile se calculează în funcție de evaluările stabilite de camera notarilor relevantă în anul anterior deciziei de despăgubire, dar totuși având în vedere amplasamentul și caracteristicile tehnice ale proprietății relevante la momentul exproprierii.

238. Cu toate acestea, noul sistem de evaluare (supra, pct. 149), care se bazează, în parte, pe date care erau pertinente în urmă cu peste 50 de ani, prin urmare, la un moment în care statul pârât nu era obligat prin Convenție (supra, pct. 211), poate ridica probleme dificile și controversate în practică, din cauza informațiilor uneori insuficient de relevante cu privire la descrierea exactă a imobilului în momentul exproprierii, din cauza, inter alia, evoluțiilor urbane inerente care au avut loc între timp, care trebuie să fi avut un impact cel puțin asupra categoriei de utilizare a terenurilor.

239. În plus, Curtea ia act de constatarea Înaltei ##### de Casație și Justiție potrivit căreia legea urmărea să acorde reclamanților echivalentul în bani a ceea ce ar fi primit dacă ar fi fost posibilă restituirea în natură (supra, pct. 172 In fine), considerând implicit ca orice altă metodă de evaluare decât cea care lua în considerare caracteristicile tehnice ale imobilului, astfel cum era în momentul exproprierii, ar fi nedreaptă și inechitabilă. Cu toate acestea, Curtea nu poate să piardă din vedere faptul că dacă restituirea în natură ar fi fost posibilă, reclamanții ar fi primit posesia asupra unui imobil care ar fi inclus cel puțin o parte din dezvoltările care ar fi avut loc în timp, fie cu caracter general (politica de planificare urbană), fie cu caracter special (de exemplu, redevoltări sau renovări); rezultă că, pentru ca despăgubirea acordată să rămână echivalentă cu valoarea imobilului în natură, aceasta nu poate ignora astfel de evoluții.

În acest context, trebuie arătat că imobilul teren ce face obiectul despăgubirilor din prezentul dosar are o suprafață de 1275 mp și este amplasat în intravilanul municipiului Târgu-Mureș, zona Mureșeni, zona B conform grilei notariale din anul 2021, cu o valoare de 250 lei /mp. Astfel cum apelantele au arătat prin precizarea de acțiune, ele au fost de acord cu această metodologie de evaluare, dar au contestat aplicarea corecției de 75% pentru alte categorii de folosință decât curți construcții.

Astfel, prin prezenta cerere de apel, apelantele critică exclusiv însușirea și de către instanță a incidenței acestei corecții, apreciind că această interpretare este eronată.

Prin urmare, apelantele apreciază că optica Tribunalului Mureș, conform căreia solicitarea contestatoarelor din precizarea de acțiune depusă la dosarul cauzei în data de 02.09.2022, de neaplicare a corecției de 75% nu poate fi primită, deoarece această corecție este pe deplin aplicabilă în circumstanțele cauzei; astfel, potrivit grilei notariale la care ne raportam, „valoarea terenurilor intravilane care au alte categorii de folosință decât „cc - curți și curți cu construcții” este de 75% din valoarea terenului intravilan din localitatea, zona în care este amplasată” nu este în concordanță cu principiul proporționalității și al caracterului echitabil al despăgubirilor, dat fiind faptul că la acest moment terenurile se află sub zona industrială a orașului, impunându-se a fi avut în vedere caracterul construit al terenului în cauză, în acest fel acordându-se eficiență și celor statuate de ##### în sensul indicat supra.

Din Adresa cu nr. 39968/25.10.2018 emisă de ##### municipală pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, aflată în posesia apelantelor, reiese că terenurile ca și vechi amplasamente se regăsesc în intravilanul municipiului, parte din parcela din str. Gh. #####, unde astăzi este edificat „#####”, parte pe terenul ocupat azi de Aeroclub și parte în strada #####. Terenul a fost încadrat în zona B - intravilan, toate aceste zone fiind caracterizate de valoarea acestora dată de împrejurarea că sunt construite sau de potențialul de construire.

În conformitate cu Normele tehnice pentru introducerea cadastrului general, aprobate prin Ordinul Ministrului Administrației Publice nr. 534 din 21 noiembrie 2001, categoria de folosință a terenurilor - curți și curți cu construcții cuprinde terenurile cu diverse utilizări și destinații, de exemplu: clădiri, curți, fabrici, uzine, silozuri, gări, hidrocentrale, cariere, exploatare miniere și petroliere, cabane, schituri, terenuri de sport, aerodromuri, diguri, taluzuri pietruite, terase, grădini botanice și zoologice, parcuri, cimitire, piețe, rampe de încărcare, fâșia de frontieră, locuri de depozitare, precum și alte terenuri ce nu se încadrează în niciuna din categoriile de folosință prevăzute în articolele anterioare.

Conform Grilelor notariale din ##### ##### ##### ##### ##### „în majoritatea cazurilor categoria de folosință a terenului intravilan aferent clădirilor, construcțiilor este „CC-curți și construcții” (simbol - cod cadastral). Se întâlnesc situații în care terenul intravilan aferent clădirilor, construcțiilor este evidențiat în cartea funciară la diverse categorii de folosință. Valoarea minimă a terenurilor intravilane aferente clădirilor, construcțiilor care au alte categorii de folosință este 75% din valoarea terenului intravilan din localitatea, zona în care este amplasată.”

Raportat la acestea, rațiunea elaboratorilor grilei este de a defini o potențială valoare minimală inferioară pentru terenurile care sunt aferente construcțiilor și au o categorie de folosință și utilitate diferită decât cea a curților-construcții, respectiv grădinile din intravilan ce deservește imobilul construcție.

adevărat că potrivit art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri se exprimă în puncte și se face prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul precedent emiterii deciziei de către ##### Națională, în considerarea caracteristicilor tehnice ale categoriei de folosință la data preluării acestuia. Un punct are valoarea de un leu. Astfel, anterior preluării este adevărat că terenul în discuție avea o utilitate agricolă. Cu toate acestea, preluarea s-a făcut pentru dezvoltarea zonei industriale a orașului (combinatul Azomureș, Aeroclub, etc.), astfel că la acel moment a fost avut în vedere caracterul de teren destinat construcției și nu caracterul arabil sau agricol.

Mai mult, rațiunea includerii în studiul de piață 2021 a acestei mențiuni nu are nimic de-a face cu modalitate de evaluare a drepturilor de despăgubire concepută de legiuitor în cadrul Legii nr.165/2013. Astfel, aplicarea corecției prin aplicarea procentului de 75% a fost concepută pentru a indica o valoare potențial inferioară pentru terenurile aferente construcțiilor, dar care nu sunt necesare utilizării funcționale a imobilului construcție, respectiv terenuri de tip grădini intravilane din jurul construcțiilor sau cu altă folosință. Or, în situația dată, terenurile au fost preluate întocmai pentru edificarea construcțiilor, nefiind vorba de terenuri aferente unor construcții cu altă categorie de folosință decât curți-construcții, ce reprezintă premisa din studiu, ci chiar de terenuri preluate pentru edificarea de construcții industriale.

Conform jurisprudenței anterioare se impune acordarea unei sume „corespunzătoare valorii actuale a bunului”, respectiv prin luarea în considerare a evoluției situației terenului inclusiv ulterior preluării, fiind nejustificată propunerea autorității pârâte de a aplica o prevedere din ghid a cărei rațiune nu are legătură cu evaluarea despăgubirilor, parte din procesul de reconstituire a dreptului de proprietate.

Prin întâmpinarea formulată de intimatele reclamante la apelul declarat de ##### Națională pentru Compensarea Imobilelor, intimatele reclamante au solicitat respingerea apelului formulat de către apelantă și obligarea apelantei pârâte la suportarea cheltuielilor de judecată ocazionate de formularea apelului.

În ceea ce privește posibilitatea conferită instanței de judecată în sensul stabilirii cuantumului măsurilor compensatorii acordate, intimatele au învederat că, în conformitate cu art.35 alin.3 din Legea nr.165/2013, în cazurile prevăzute la alin.1 și 2, instanța judecătorească se pronunță asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii în condițiile prezentei legi. Prin urmare, deciziile emise cu respectarea prevederilor art.33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la instanța de judecată, iar în cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art.33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței de judecată pentru soluționarea cererii.

În acest sens, în cazurile prevăzute de dispozițiile legale menționate, competența de stabilire a cuantumului măsurilor compensatorii acordate glisează în sfera de atribuții a instanței de judecată. Această concluzie este susținută inclusiv de formularea pe care legiuitorul a ales-o pentru elaborarea textului legal conform căruia instanța dispune restituirea în natura sau, după caz, acordarea de masuri reparatorii în condițiile prezentei legi.

Pe cale de consecință, instanței de judecată i-au fost conferite atribuții legale cu privire la stabilirea existenței și întinderii dreptului de proprietate, dar și a cuantumului măsurilor compensatorii acordate, iar prin urmare, în urma investirii acesteia cu soluționarea unei cereri de compensare a unui imobil preluat abuziv, soluția pronunțată poate să conțină atât dispoziția de emiteră a deciziei de compensare, cât și de stabilirea a cuantumului despăgubirilor ce sunt acordate, stabilite cu respectarea normelor în vigoare, respectiv a art.21 alin.6 din Legea nr.165/2013.

Din modalitatea de expunere a acestor critici, apelantele consideră că nu se poate determina care este în concret nemulțumirea autorității apelante. Astfel, se afirmă că operațiunea de evaluare trebuie să se raporteze la actul în vigoare la momentul când are loc evaluarea, această statuare fiind întocmai respectată de instanță. De altfel, instanța a utilizat aceeași metodologie de evaluare cu cea folosită de autoritate în faza administrativă, diferența fiind dată de faptul că instanța a validat

compensarea întregii suprafețe. Astfel, critici la autorității apelante în ceea ce privește metodologia de evaluare sunt neavenite cât timp instanța a însușit modul de evaluare utilizat în faza administrativă.

În ceea ce privește suprafața de teren pentru care se impune acordarea măsurilor compensatorii din perspectiva regulilor moștenirii legale aplicabile - dreptul de acrescământ, intimatele au arătat că, așa cum au precizat în cererea introductivă, prin emiterea unei decizii de validare parțială, doar pentru suprafața de 1275 mp din cea de 0,51 ha, respectiv 5100 mp, ce face obiectul dosarului de despăgubiri nr. 31538/FFCN/06.02.2019, aplicarea și interpretarea legii a fost realizată de autoritatea apelantă cu nerespectarea regulilor de moștenire, având în vedere faptul că potrivit documentelor depuse la dosar, doamna ##### a solicitat despăgubiri pentru întreaga suprafață de teren în calitate de moștenitoare a defunctului, astfel că autoritatea a apreciat în mod eronat că omisiunea numelor ##### și #####-##### de a formula o cerere proprie de reconstituire a dreptului de proprietate, în termenul prevăzut de Legea nr.18/1991 sub sancțiunea decăderii, determină excluderea dreptului acestora la despăgubirile ce le-ar reveni drept moștenire proprie după defunct, respectiv cota cumulată de 3/4. Cu alte cuvinte, autoritatea nu recunoaște acestora un drept propriu la reconstituire după autorul #####, ci exclusiv cota de 2/8 moștenită după defuncta mamă #####, singura moștenitoare după autorul ##### căreia i s-a recunoscut un drept propriu pentru reconstituirea aferentă suprafeței de 5100 mp prin raportare la formularea cererii în nume propriu și în termenul legal.

Intimatele au invocat prevederile art. 91 din Legea nr. 71/2011 din care rezultă că în speță sunt aplicabile prevederile Codului civil 1864 referitoare la moștenire, astfel că sunt incidente vor fi prevederile art.697 Cod civil, conform cărora partea renunțătorului profita coerezilor săi; dacă este singur, succesiunea trece la gradul următor, iar potrivit art.1 din Legea nr.319/1944, Soțul supraviețuitor moștenește din averea celuilalt soț după cum urmează: e) în lipsa rudelor de mai sus arătate, soțul supraviețuitor moștenește averea întreagă.

În aplicarea acestor prevederi ce formează regulile moștenirii legale în vechea reglementare, au fost adoptate inclusiv prev. art.13 din Regulamentul din 2005 privind procedura de constituire, atribuțiile și funcționarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, a modelului și modului de atribuire a titlurilor de proprietate, precum și punerea în posesie a proprietarilor aprobat prin Hotărârea de guvern nr. 890/2005. Astfel, potrivit alin.3 Soțul supraviețuitor vine singur la moștenire dacă nu există nici unul dintre gradele de moștenitor prevăzute mai sus.

Susținerea apelantei conform căreia prima instanță și-a întemeiat hotărârea pe dispozițiile normative ale Legii nr. 10/2001 nu își găsește rațiunea. ##### adevărat că această ipoteză particulară a fost tratată expres în art.4 alin.4 din Legea nr.10/2001, însă, deși prev. Legii nr.10/2001 nu sunt direct aplicabile dosarelor constituite în temeiul legii fondului funciar, în realitate, acestea vin să redea într-o manieră expresă regulile de moștenire legală aplicabile acestor ipoteze particulare.

Astfel cum reiese din considerentele hotărârii atacate, prima instanță și-a întemeiat raționamentul cu privire la modul de operare a dreptului de acrescământ în concordanță cu o practică judiciară constantă în materie, rezultată în urma interpretării sistematice a art.8 alin.3 și art.13 alin.2 și 3 din Legea nr.18/1991, statuând că beneficiază de reconstituirea dreptului de proprietate doar acei moștenitori care formulează cererea, aceștia urmând a culege prin

acrescământ și cotele convenite celorlalți moștenitori care nu au formulat cerere în condițiile art.8 alin.3 din Legea nr.18/1991.

După cum intimatele au redat și la fond, ipoteza de interes în speță este atinsă în mod particular inclusiv în Raportul privind identificarea practicii instanțelor de judecată în materia fondului funciar, lucrarea nr. 19-3688 din 18.11.2019 întocmită de Direcția de inspecție pentru judecătoria. Astfel, din considerentele acestui raport vor fi relevante următoarele:

„Prin urmare, titlurile de proprietate se emit pe numele tuturor moștenitorilor care au formulat cerere de reconstituire a dreptului de proprietate, iar dreptul celor care nu au formulat cerere profită, prin acrescământ, comoștenitorilor din aceeași clasă (ex: #####.10.2017, J. ##### def. prin dc. .../28.02.2018 T. #####, ds.../.../2015, dc.../23.09.2016 T. Suceava, ds.../.../2015; #####.09.2017, J. ##### prin dc.../09.03.2018 T. #####, ds.../.../2016).

„în condițiile în care persoana îndreptățită a fost singura moștenitoare a defunctului care a solicitat reconstituirea dreptului de proprietate în baza Legii nr.18/1991, Instanța a reținut că în mod legal s-au emis actele de reconstituire doar pe numele său. În împrejurările speței avându-se în vedere și faptul că cererea de reconstituire a dreptului de proprietate a fost formulată în baza Legii nr.18/1991 de către apelanta pârâtă în anul 1998, deci cu trei ani înainte de întocmirea certificatului de calitate de moștenitor solicitat pentru a se putea beneficia de dispozițiile Legii nr.10/2001. Argumentul instanței a fost că practica judiciară în materie este constantă în a aprecia că sunt incidente în această situație prevederile art.697 Cod civil, în sensul că partea moștenitorilor renunțatori, respectiv a celor care nu au formulat cerere de reconstituire, va reveni prin acrescământ moștenitorului care a formulat singur cererea, numai acesta beneficiind de repunerea în termen conferită de lege. A explicat instanța că, potrivit art.13 alin.3 din Legea nr.18/1991, titlul de proprietate se emite pe numele tuturor moștenitorilor, însă această dispoziție nu poate fi interpretată decât în sensul că titlul de proprietate se emite pe numele tuturor moștenitorilor care au solicitat reconstituirea dreptului de proprietate, deoarece, potrivit art.8 alin.3, stabilirea dreptului de proprietate se face la cerere. Această interpretare este, totodată, în spiritul actului normativ menționat, care a lăsat la dispoziția persoanelor interesate exercitarea dreptului de a solicita reconstituirea dreptului de proprietate.

„în practica lor, instanțele au subliniat, totodată, că dispozițiile art.8 și 12 din Legea nr.18/1991 consacră o excepție de la principiul indiviziunii opțiunii succesoriale, întrucât, pe de o parte, succesorul acceptam al moștenirii (din care nu făcea parte la data deschiderii acesteia și terenul reconstituit, întrucât acesta nu se afla în circuitul civil) poate să nu fie și moștenitor al terenului reconstituit de pe urma autorului, dacă nu a formulat cerere, iar pe de altă parte, succesibilul care nu a făcut acte de acceptare a succesiunii, dar nici nu a renunțat expres, poate fi moștenitor al terenului reconstituit de pe urma autorului, fiind considerat repus în termenul de acceptare a moștenirii în privința acestui teren, prin formularea cererii de reconstituire a dreptului de proprietate. În acest context, în speță s-o reținut că cele constatate în certificatul de calitate de moștenitor care atestă calitatea de moștenitori acceptanți ai succesiunii defunctului autor nu vin în contradicție cu cele din titlul de proprietate contestat, întrucât în privința reclamanților a operat scindarea dreptului de opțiune conform celor de mai sus, ei fiind considerați ne acceptanți ai moștenirii (și, prin urmare, străini de succesiune) în privința terenurilor reconstituite ca urmare a ne formulării în termen a cererii prevăzută de art.8 din Legea nr.18/1991, dar moștenitori

acceptanți în privința oricăror altor bunuri (decât terenurile din titlul de proprietate existente în masa succesorală.

Complementar considerentelor din Raport, se impunea reda și considerente din practica judiciară relevantă în materie, respectiv: Sentința civilă nr.#####/09.10.2017 pronunțată de Judecătoria ##### (rămasă definitivă prin Decizia civilă nr.###/28.02.2018 a Tribunalului #####); Decizia civilă nr. ###/23.09.2016 pronunțată de Tribunalul Suceava (definitivă); Decizia civilă nr. #####/13.12.2018 pronunțată de Tribunalul Mureș

Astfel, intimatele consideră că în mod legal a fost emisă Hotărârea nr. 131/L/21.03.2021 a Comisiei Județene Mureș pentru stabilirea dreptului de proprietate privată prin care a fost validată anexa nr. 39 a Comisiei locale Mureșeni, unde la poziția 265 figurează ##### cu întreaga suprafață de teren de 0,51 ha, aceasta fiind singura moștenitoare după autorul ##### ce a formulat cerere în termenul legal, beneficiind astfel, în temeiul art. 697 Cod civil, de cotele numitelor ##### și #####-##### ce nu au formulat cereri și sunt considerate în raport de acest fapt renunțătoare.

În ceea ce privește quantumul cheltuielilor de judecată, contestate prin apelul declarat de pârâtă, intimatele au arătat că motivele de apel fac referire la cheltuieli ce ar cuprinde onorariul expertului și costul fotocopiilor efectuate, cu toate că în realitatea acestea reprezintă exclusiv onorariul avocațial, astfel cum se desprinde din considerentele hotărârii. Făcând abstracție de această confuzie a apelantei pârâte, intimatele consideră că cheltuielile de judecată acordare cu titlu de onorariu avocațial sunt proporționale și justificate.

Astfel, în conformitate cu art.451 alin.2 Cod procedură civilă, instanța poate, chiar și din oficiu, să reducă motivat partea din cheltuielile de judecată reprezentând onorariul avocaților, atunci când acesta este vădit disproporționat în raport cu valoarea sau complexitatea cauzei ori cu activitatea desfășurată de avocat, ținând seamă și de circumstanțele cauzei. În cuprinsul textului de lege referit, legiuitorul face trimitere la anumite criterii de care instanța de judecată trebuie să țină în mod obligatoriu cont, atunci când decide reducerea cheltuielilor de judecată.

Potrivit art. 91 alin. (1) din Ghidul de bune practici, reducerea cheltuielilor de judecată reprezentând onorariul avocaților poate fi realizată, în condițiile legii, cu titlu de excepție, recomandându-se ca sintagma „vădit disproporționat” cuprinsă în conținutul normei de procedură să fie interpretată în înțelesul său semantic, acela de a fi clar pentru oricine că există o disproporție care este evidentă. În continuare, textul prevede că este recomandabil ca reducerea cheltuielilor vizând onorariului avocațial să nu conducă practic la golirea de valoare a prestației profesionale a avocatului.

Contrar susținerilor apelantei, atât obiectul litigiului, cât și complexitatea acestuia justifică în totalitate cheltuielile de judecată solicitate, iar obligarea pârâtei la plata sumei de 3011 lei este complet fundamentată, suma solicitată cu titlu de onorariu avocațial este proporțională, necesară și justificată prin raportare la obiectul acțiunii, complexitatea cauzei și la munca depusă de avocat.

Obiectul acțiunii, anularea actului autorității administrative prezintă o importanță deosebită raportat la consecințele nedrepte ce s-au concretizat în emiterea Deciziei de validare parțială nr.47716/20.04.2022 emisă de C.N.C.I. dispusă cu nerespectarea dispozițiilor referitoare la dreptul de proprietate și succesiunea legală. Astfel, miza litigiului a constat tocmai în obținerea unei decizii de compensare pentru imobilul teren în suprafața totală de 5100 mp înscris la poziția nr.265 din

anexa nr.39 a Comisiei Locale Mureș, în considerarea unui număr de 956.250 puncte de compensare.

Intimatele au precizat că munca avocatului a constat în elaborarea unor argumente solide ce au avut aptitudinea de a conduce instanța la concluzia conform căreia în prezenta cauză operează un drept de acrescământ în favoarea intimatelor, iar avocatul s-a deplasat de la ##### la Târgu Mureș, în vederea prezenței la termenele de judecată stabilite pe întregul parcurs procesual al cauzei, fiind generate consumate resurse financiare și resurse de timp ce nu pot fi neglijate în aprecierea quantumului proporțional al onorariului stabilit, avocatul prezentându-se la termenele din data de 13.10.2022 și 10.11.2022.

Prin întâmpinarea formulată de intimata ##### Națională pentru Compensarea Imobilelor (CNCI) la apelul declarat de reclamante, intimata a solicitat respingerea apelului formulat de către apelantele-reclamante și admiterea apelului formulat de intimată.

Intimata a solicitat instanței de apel, în virtutea rolului activ al judecătorului, să verifice depunerea în termen a cererii de apel depusă de către reclamante, iar în situația în care se va constata că acesta a fost tardiv formulat, să fie respinsă cererea ca fiind tardiv formulată.

În ceea ce privește noua solicitare a reclamantelor de a se emite o decizie de compensare pentru 1.275.000 puncte, intimata a solicitat respingerea acesteia ca inadmisibilă, având în vedere dispozițiile art.478 alin.3 din Codul de procedură civilă, prin care: „În apel nu se poate schimba calitatea părților, cauza sau obiectul cererii de chemare în judecată și nici nu se pot formula pretenții noi”.

În ceea ce privește solicitarea reclamantelor de a li se acorda un anumit număr de puncte și motivarea cererii raportat la Hotărârea ##### pronunțată în cauza ##### și alții împotriva României, intimata a solicitat să fie respinsă ca inadmisibilă, având în vedere că există un text de lege care reglementează o cu totul altă modalitate de calcul, respectiv evaluarea prin aplicarea grilei notariale.

Astfel, potrivit Legii nr.165/2013, ##### Națională pentru Compensarea Imobilelor, este obligată să pună în aplicare dispozițiile legale adoptate de legiuitor, respectiv prevederile art.1, art.17 și art.21-26, care prevăd expres: compensarea prin puncte a imobilelor, validarea/invalidarea de către ##### Națională și evaluarea imobilelor potrivit grilei notariale.

În ceea ce privește invocarea de către reclamantă a Hotărârii ##### și alții împotriva României, intimata a solicitat instanței de apel să constate că aspectele reținute în cauza ##### și alții contra României nu își găsesc aplicabilitatea în prezenta speță, pentru următoarele motive:

Intimata apreciază că Hotărârea ##### și alții contra României nu a fost dată cu scopul de a reprezenta o veritabilă hotărâre pilot.

Procedura hotărârii pilot începe cu alegerea de către ##### a multor cauze similare cu caracter repetitiv pe care urmează să le soluționeze cu prioritate, urmând ca soluția pronunțată în cadrul procedurii pilot să privească și celelalte cauze similar pendinte. De asemenea, Curtea va statua asupra existenței încălcării drepturilor omului pentru pretenții în cauza respectivă și va identifica disfuncționalitățile dreptului intern, ale jurisprudenței naționale sau ale practicilor administrative aflate la baza respectivei violări.

Cauzele reunite în Hotărârea ##### și alții contra României nu sunt similare, ele tratează probleme diferite, astfel încât beneficiarii măsurilor generale impuse în sarcina statului pârât sunt doar părțile din cauza dedusă judecării, nu și persoane străine de cauză, dar aflate într-o situație

identică sau similară sau care deja au adresat o plângere Curții, ori care nu au recurs efectiv la acest mecanism de protecție a drepturilor omului.

În ceea ce privește solicitarea de plată a cheltuielilor de judecată ocazionate cu soluționarea prezentului litigiu, intimata a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată, având în vedere aspectele prezentate în cuprinsul întâmpinării.

Examinând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, prin raportare la motivele de apel invocate și din oficiu, în limitele efectului devolutiv al acestei căi de atac, Curtea reține că apelurile declarate de reclamante și de pârâtă sunt nefondate, pentru motivele ce vor fi expuse în continuare.

În acest sens, reținem că hotărârea primei instanțe este legală și temeinică, nefiind dată cu încălcarea vreunor dispoziții de drept material ori de drept procesual. De asemenea, constatăm că modul în care prima instanță a interpretat mijloacele de probă administrate, în speță înscrisurile este și el ferit de critici.

Curtea constată că prima instanță a făcut referire și la dispozițiile legale incidente în speță, dar a făcut și o corectă aplicare practică a acestora la situația dată, cercetarea probelor realizată de judecătoria fiind conformă cu informațiile aflate la dosar. De aceea urmează să ne referim punctual la criticile expuse în calea de atac de către apelant.

În ceea ce privește apelul declarat de pârâta ##### Națională pentru Compensarea Imobilelor, reținem următoarele:

Pârâta apelantă ##### Națională pentru Compensarea Imobilelor (C.N.C.I.) a criticat dispoziția primei instanțe, învederând că aceasta în mod netemeinic și nelegal ar fi stabilit cuantumul măsurilor compensatorii, în situația în care evaluarea imobilelor se face de către C.N.C.I. potrivit grilei notariale, precizând că dacă evaluarea asupra valorii imobilului nu a fost efectuată și nici stabilit cuantumul bănesc prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 este firesc ca aceste operațiuni să se raporteze la actul în vigoare la momentul în care au loc (Decizia CCR nr.715 din 09.12.2014), iar având în vedere dispozițiile art. 35, alin. 3 din Legea nr. 165/2013, instanța nu s-ar putea pronunța asupra cuantumului măsurilor compensatorii, apelanta solicitând admiterea excepției inadmisibilității stabilirii cuantumului măsurilor compensatorii.

Această primă critică nu poate fi primită, apelanta aducând argumente contradictorii, inclusiv în sensul că potrivit dispozițiilor art. 35, alin. 3 din Legea nr. 165/2013, instanța dispune acordarea măsurilor reparatorii, apreciind totuși că instanța nu poate stabili în concret cuantumul despăgubirilor.

Aceste susțineri nu pot fi primite, de vreme ce potrivit art. 35 alin. 3 din Legea nr. 165/2013, "instanța judecătorească se pronunță asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii în condițiile prezentei legi", astfel că, în cazul contestării deciziei emise de C.N.C.I., competența de stabilire a cuantumului măsurilor compensatorii intră în sfera de atribuții a instanței de judecată, care are, astfel, potrivit legii, competența de a stabili ea însăși cuantumul despăgubirilor, raportat la criteriile de evaluare stabilite de lege, măsurile reparatorii fiind concretizate în puncte.

În al doilea rând, apelanta a învederat că prima instanță în mod netemeinic și nelegal ar fi reținut că reclamantelor ##### ##### si ##### #####-##### li se cuvin despăgubiri pentru întreaga suprafață de 5100 mp, deși doar antecesoarea acestora ##### ##### a solicitat despăgubiri în calitate de moștenitoare a defunctului ##### #####, prin urmare, cota ce i se

cuvine acesteia este de 1/4, astfel că în opinia apelantei, ##### avea acces numai la cota sa de soție supraviețuitoare, apelanta considerând că prima instanță în mod greșit a reținut că aceasta beneficiază de dreptul de acrescământ.

aceste critici ale apelantei pârâte nu pot fi primite, deoarece sunt corecte aspectele reținute de prima instanță.

În mod corect a reținut prima instanță că potrivit cererii din data de 21.01.1998, ##### a solicitat întreaga suprafață de teren de 0,51 ha, iar nu doar cota ce i-ar reveni din acest teren în calitate de soție supraviețuitoare, în concurs cu ceilalți moștenitori legali ai defunctului, iar potrivit practicii judiciare constante în materie, rezultată în urma interpretării sistematice a art.8 al.3 și art.13 al.2 și 3 din Legea nr.18/1991, beneficiază de reconstituirea dreptului de proprietate doar acei moștenitori care formulează cererea, aceștia urmând a culege prin acrescământ și cotele cuvenite celorlalți moștenitori care nu au formulat cerere în condițiile art.8, alin.3 din Legea nr.18/1991.

Astfel, reclamantele moștenitoarele solicitantei #####, deși nu au formulat cerere, dobândesc prin moștenire, în urma decesului solicitantei, drepturile deținute de antecesoarea lor, respectiv, în speță, dreptul la despăgubirile pentru întreaga suprafață de 0,51 ha solicitată de antecesoarea lor, în calitate de moștenitoare legale ale acesteia.

În sensul acestei concluzii a primei instanțe sunt, pe lângă dispozițiile legale menționate de instanță, respectiv art.8 al.3 și art.13 al.2 și 3 din Legea nr.18/1991, și dispozițiile art. 697 din Codul civil din 1864, aplicabile în cauză, potrivit cărora partea renunțătorului profită coerezilor săi, adică, având în vedere faptul că la momentul formulării cererii din anul 1998 de către antecesoarea reclamantelor #####, în calitate de soție supraviețuitoare a fostului proprietar #####, prin neformularea cererii și de către celelalte două moștenitoare ale lui ##### (fiicele acestuia, reclamantele), se consideră că acestea au renunțat la moștenirea după tatăl lor în ceea ce privește acest drept; totodată însă, partea lor din moștenire profită moștenitoare care a formulat cererea, adică mamei lor, #####, care are în acest caz dreptul la restituire sau despăgubiri pentru întreg terenul de 0,51 ha ce i-a aparținut lui #####, pentru ca ulterior, la momentul decesului acesteia, dreptul ei să se transmită moștenitoarelor acesteia, respectiv reclamantelor, care, prin acceptarea moștenirii și continuarea procedurii inițiate de mama lor în anul 1998, dobândesc prin moștenire dreptul de a primi despăgubiri pentru întreg terenul de 0,51 ha solicitat de mama lor.

De altfel, în acest sens este și orientarea jurisprudențială preponderentă a instanțelor naționale în această materie, orientare relevantă inclusiv prin Raportul privind identificarea practicii instanțelor de judecată în materia fondului funciar, lucrarea nr.19-3688 din 18.11.2019 întocmită de Direcția de inspecție pentru judecători, potrivit căruia instanțele au stabilit următoarele:

„Prin urmare, titlurile de proprietate se emit pe numele tuturor moștenitorilor care au formulat cerere de reconstituire a dreptului de proprietate, iar dreptul celor care nu au formulat cerere profită, prin acrescământ, comoștenitorilor din aceeași clasă”.

„În condițiile în care persoana îndreptățită a fost singura moștenitoare a defunctului care a solicitat reconstituirea dreptului de proprietate în baza Legii nr.18/1991, instanța a reținut că în mod legal s-au emis actele de reconstituire doar pe numele său, în împrejurările speței avându-se în vedere și faptul că cererea de reconstituire a dreptului de proprietate a fost formulată în baza Legii nr. 18/1991 de către apelanta pârâtă în anul 1998, deci cu trei ani înainte de întocmirea

certificatului de calitate de moștenitor solicitat pentru a se putea beneficia de dispozițiile Legii nr. 10/2001. Argumentul instanței a fost că practica judiciară în materie este constantă în a aprecia că sunt incidente în această situație prevederile art.697 Cod civil, în sensul că partea moștenitorilor renunțatori, respectiv a celor care nu au formulat cerere de reconstituire, va reveni prin acrescământ moștenitorului care a formulat singur cererea, numai acesta beneficiind de repunerea în termen conferită de lege. A explicat instanța că, potrivit art. 13 alin.3 din Legea nr.18/1991, titlul de proprietate se emite pe numele tuturor moștenitorilor, însă această dispoziție nu poate fi interpretată decât în sensul că titlul de proprietate se emite pe numele tuturor moștenitorilor care au solicitat reconstituirea dreptului de proprietate, deoarece, potrivit art.8 alin.3, stabilirea dreptului de proprietate se face la cerere. Această interpretare este, totodată, în spiritul actului normativ menționat, care a lăsat la dispoziția persoanelor interesate exercitarea dreptului de a solicita reconstituirea dreptului de proprietate".

„În practica lor instanțele au subliniat, totodată, că dispozițiile art.8 și 12 din Legea nr.18/1991 consacră o excepție de la principiul indiviziunii opțiunii succesoriale, întrucât, pe de o parte, succesorul acceptant al moștenirii (din care nu făcea parte la data deschiderii acesteia și terenul reconstituit, întrucât acesta nu se afla în circuitul civil) poate să nu fie și moștenitor al terenului reconstituit de pe urma autorului, dacă nu a formulat cerere, iar pe de altă parte, succesibilul care nu a făcut acte de acceptare a succesiunii, dar nici nu a renunțat expres, poate fi moștenitor al terenului reconstituit de pe urma autorului, fiind considerat repus în termenul de acceptare a moștenirii în privința acestui teren, prin formularea cererii de reconstituire a dreptului de proprietate. În acest context, în speță s-a reținut că cele constatate în certificatul de calitate de moștenitor care atestă calitatea de moștenitori acceptanți ai succesiunii defunctului autor nu vin în contradicție cu cele din titlul de proprietate contestat, întrucât în privința reclamanților a operat scindarea dreptului de opțiune conform celor de mai sus, ei fiind considerați neacceptanți ai moștenirii (și, prin urmare, străini de succesiune) în privința terenurilor reconstituite ca urmare a neformulării în termen a cererii prevăzută de art.8 din Legea nr.18/1991, dar moștenitori acceptanți în privința oricăror altor bunuri (decât terenurile din titlul de proprietate existente în masa succesorală".

„În aceste împrejurări, s-a considerat că terenurile trebuie împărțite doar între acei succesibili, cota celorlalți ce nu au făcut cereri de reconstituire profitând, prin acrescământ, doar moștenitorilor solicitanți, fără însă a se face referire prin analogie la art. 4 alin. (4) din Legea nr. 1/2001, unde acest raționament juridic este prevăzut expres".

În concluzie, față de toate considerentele anterior reținute, Curtea constată că în mod corect prima instanță a reținut că cererea de reconstituire formulată de #####, după autorul acesteia ##### trebuia să fie încuviințată de pârâtă pentru întreg imobilul solicitat de aceasta, în suprafață de 0,51 ha, iar valoarea despăgubirii cuvenite acesteia (transmisă prin moștenire legală reclamantelor) trebuia să fie astfel stabilită pentru întreaga suprafață de 0,51 ha, care a fost evaluată în temeiul art. 21, alin. 6 din Legea nr.165/2013, prin aplicarea grilei notariale valabile pentru anul 2021.

În ceea ce privește criticile apelantei pârâte referitoare la cheltuielile de judecată stabilite de prima instanță în sarcina sa, nici acestea nu pot fi primite.

Conform extrasului de cont și facturii depuse la filele 171-174 din dosarul primei instanțe, aceste cheltuieli de judecată achitate de reclamantele intime constau în onorariile avocațiale în

sumă de 3.011 lei, precum două onorarii de câte 500 de lei fiecare, pentru redactare acte și pentru prezentare la termenele de judecată, din care prima instanță a acordat doar suma de 3.011 lei, iar raportat la complexitatea cauzei și la munca prestată de avocat, care a formulat contestația și precizarea de acțiune, a studiat actele dosarului administrativ și s-a prezentat la termenele de judecată, acest onorariu în cuantum de 3.011 lei nefiind disproporționat de mare, așa cum susține apelanta pârâtă, ci are un cuantum rezonabil. Or, conform dispozițiilor art. 451, alin. 2 Cod procedură civilă, instanța poate să reducă motivat partea din cheltuielile de judecată reprezentând onorariul avocaților, atunci când acesta este vădit disproporționat în raport cu valoarea sau complexitatea cauzei ori cu activitatea desfășurată de avocat, ținând seama și de circumstanțele cauzei, însă, în speța de față, acest onorariu avocațial acordat de prima instanță nu este în niciun caz disproporționat față de valoarea și complexitatea cauzei (având în vedere diferența de despăgubiri de aproape 1.000.000 puncte (lei) solicitată de reclamante.

În ceea ce privește apelul declarat de reclamantele ##### și #####-#####, reținem următoarele:

Prin apelul declarat, apelantele reclamante au învederat că, urmare a pronunțării hotărârii ##### în cauza ##### și alții contra României, legiuitorul a adăugat la criteriile de evaluare, pe lângă data intrării în vigoare a legii nr. 165/2013, ca fiind relevante pentru evaluare și amplasamentul și caracteristicile tehnice ale imobilului, astfel cum erau la momentul exproprierii, însă apelantele consideră că actualele criterii de evaluare, împreună cu întârzierile îndelungate din partea autorităților în a finaliza cererile de despăgubire au condus la consecința ca nivelul despăgubirii acordate să nu mai fie aliniat în mod rezonabil la valoarea reală a imobilului, în absența altor elemente capabile să compenseze cel puțin parțial perioada lungă în care reclamanții au fost privați de imobilele lor, în acest sens fiind de rezonanță hotărârea ##### pronunțată în cauza ##### și alții împotriva României, din considerentele căreia apelantele reclamante le-au citat pe cele de la punctele 237-239.

în vedere aceste aspecte, apelantele reclamante contestă aplicarea corecției de 75% - pentru alte categorii de folosință decât curți construcții, considerând că aplicarea acestei corecții nu ar fi în concordanță cu principiul proporționalității și al caracterului echitabil al despăgubirilor, dat fiind faptul că la acest moment terenurile se află sub zona industrială a orașului, impunându-se a fi avut în vedere caracterul construit al terenului în cauză.

În ceea ce privește aceste critici, Curtea reține că în cauza de față nu pot fi primite.

În varianta inițială a Legii nr. 165/2013, care prevedea, la art. 21 alin. 6, ca evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei să se facă prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a acestui act normativ, așadar la valoarea minimă de piață a imobilului, cum era stabilită în grilele notariale din 2013, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat că o astfel de alegere este conformă cu Convenția, respectiv că mecanismul de compensare oferea suficiente garanții care erau clare, previzibile și accesibile și, prin urmare, în conformitate cu Convenția (cauza ##### și alții împotriva României – par. 129).

Ulterior însă, după pronunțarea hotărârii în cauza ##### și alții împotriva României, Legea nr.165/2013 a suferit o serie de modificări prin care legiuitorul a adăugat la criteriile de evaluare, pe lângă data intrării în vigoare a legii ca fiind relevantă pentru evaluare, amplasamentul și caracteristicile tehnice ale imobilului, astfel cum erau la momentul exproprierii. Aceste criterii, împreună cu întârzierile îndelungate din partea autorităților în a finaliza cererile de despăgubire,

au fost considerate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în cauza ##### și alții împotriva României) ca putând „face ca nivelul despăgubirii să nu mai fie aliniat în mod rezonabil la valoarea reală a imobilului, în absența altor elemente capabile să compenseze, cel puțin parțial, perioada lungă în care reclamanții au fost privați de imobilele lor (...), însă, mai întâi și înainte de toate, perioada lungă în care au încercat să își recupereze imobilele de la intrarea în vigoare a legilor privind retrocedarea” – paragraful 236 din cauza #####.

În această privință, ##### a luat „act de decizia legiuitorului național de a garanta că nivelul despăgubirilor rămâne legat în mod rezonabil – chiar dacă la un nivel minim – de valoarea de piață a proprietății la momentul emiterii deciziei de despăgubire. În conformitate cu actuala versiune a dispoziției relevante, despăgubirile se calculează în funcție de evaluările stabilite de camera notarilor relevantă în anul anterior deciziei de despăgubire, dar totuși având în vedere amplasamentul și caracteristicile tehnice ale proprietății relevante la momentul expropriării” – paragraful 237 din cauza #####.

În ceea ce privește Cauza #####, aceasta nu este aplicabilă în prezenta speță în sensul în care apelantele au invocat-o, deoarece Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza ##### și alții contra României (care nu este o cauză-pilot) a analizat situații diferite de cea din prezenta cauză.

Astfel, instanța reține că în cauza ##### și alții c. României, ##### a fost sesizată cu mai multe aspecte, respectiv: a) cazuri de neexecutare a hotărârilor definitive care fie recunosc reclamanților dreptul la anumite bunuri și/sau despăgubiri, sau neexecutarea celor care le confirmă dreptul de a obține o decizie definitivă cu privire la cererile lor de restituire; b) cauze privind anularea fără despăgubire a titlurilor reclamanților, respectiv anularea titlurilor reclamanților din cauza nerespectării de către autoritățile statului a dispozițiilor legale relevante pentru procedura de emiterie a titlurilor de proprietate, fără nicio compensație, cu consecința că cererile de restituire urmează să fie considerate din nou pendinte în fața autorităților administrative; c) cazuri vizând lipsa unei căi de atac efective capabile să accelereze procesul de executare sau să compenseze neexecutarea; d) cauze care ridică probleme cu privire la cuantumul despăgubirii acordate, suma acordată cu titlu de despăgubire în temeiul legii fiind considerată de reclamanți a fi prea mică în raport cu valoarea de piață a imobilului revendicat (a se vedea paragraful 214 din hotărârea #####).

Dintre toate aceste problematici cu care a fost sesizată Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza ##### și alții împotriva României, relevanță pentru speța de față ar prezenta doar cele de la lit. d), astfel cum au fost anterior numerotate.

Astfel, în cauza de referință, ##### a constatat o încălcare a Protocolului 1 la convenție având în vedere dispozițiile art. 21, alin. 6 din Legea nr. 165/2013 în variantele anterioare modificării acestui text legal prin Legea nr. 193/2021, considerând că despăgubirile acordate în anii ##### pe baza grilei notariale din anul 2013 nu se află într-un raport de rezonabilitate față de valoarea de piață a proprietăților (a se vedea paragrafele 240-241 din hotărârea #####).

Totodată, instanța reține ca fiind relevant și faptul că aceste cauze nu privesc aplicarea Legii nr. 165/2013 în varianta modificată prin Legea nr. 193/2021 și nu s-au constatat de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului încălcări ale drepturilor fundamentale raportat la aceste dispoziții legale, incidente în prezenta cauză.

Prin urmare, este evident că în cauza de față reclamantele apelante nu se află într-o situație similară cu cea a solicitanților din cererile nr. 59012/17, 47070/18 și ##### avute în vedere în

hotărârea pronunțată de ##### în cauza ##### și alții împotriva României, prima instanță dând eficiență dispozițiilor art.21, alin.6 din Legea nr.165/2013, astfel cum a fost modificat acest text legal prin Legea nr. 193/2021, nivelul de compensare stabilit fiind în mod rezonabil legat de valoarea de piață a proprietății, în limitele marjei de apreciere stabilite de legiuitor.

În dosarele analizate în cauza ##### s-au acordat de instanțe reclamanților respectivi despăgubiri calculate la valorile din grila notarială din anul 2013 (anul intrării în vigoare a legii), despăgubiri care erau de 20 de ori mai mici decât cele rezultate din expertizele tehnice de evaluare realizate în dosarele respective, iar Curtea, pornind de la constatarea că despăgubirea acordată trebuie să fie echivalentă cu valoarea imobilului în natură, a analizat dacă în cauzele respective (privind pe ##### și #####) sumele care le-au fost acordate acestora cu titlu de despăgubire erau sau nu în mod rezonabil legate de valoarea imobilului, ajungând la un răspuns negativ, în sensul că sumele acordate cu titlu de despăgubire nu erau în mod rezonabil legate de valoarea imobilului, deoarece sumele acordate erau de mai mult de 10 ori, până la 20 de ori mai mici decât valoarea imobilelor rezultată din rapoartele de evaluare efectuate în cauzele respective.

de dispoziția art. 21, alin. 6 din Legea nr. 165/2010 și având în vedere faptul că grila notarială din anul 2021 prevede la terenurile intravilane aplicarea unei corecții de 75% din valoarea din grilă pentru terenurile intravilane care au alte categorii de folosință decât "cc-curți și construcții" (simbol - cod cadastral), în speță fiind vorba despre o limitare a despăgubirilor prevăzută de lege, se pune problema analizei caracterului rezonabil al despăgubirilor (având în vedere statuările Curții Europene a Drepturilor Omului), precum și a faptului dacă în speța de față s-au avut sau nu în vedere dezvoltările care au avut loc în timp în zonă.

Curtea Europeană a arătat la considerentul nr. 232 din cauza #####: „Pentru început, Curtea trebuie să reamintească faptul că art. 1 din Protocolul nr. 1 nu garantează dreptul la o despăgubire integrală în toate circumstanțele. Statul are dreptul să exproprieze un imobil – incluzând orice drept compensatoriu acordat prin lege – și să reducă nivelul despăgubirii în temeiul unor scheme legislative. În general, ceea ce impune art. 1 din Protocolul nr. 1 este ca valoarea despăgubirii acordate pentru o proprietate preluată de stat să fie „raportată rezonabil” la valoarea sa”.

Curtea reține că în cauza de față avem de a face cu o limitare a despăgubirii care este prevăzută de lege, respectiv de art. 21, alin. 6 din Legea nr. 165/2013, astfel cum acesta a fost modificată tocmai pentru ca despăgubirea să aibă un caracter rezonabil raportat la momentul acordării despăgubirilor, iar această limitare are caracter rezonabil, raportat la categoria de folosință a imobilului indicată de autoarea reclamantelor în cererea de reconstituire, cu luarea în considerare a dezvoltării zonei în care este situat imobilul, în sensul că terenul solicitat de reclamante a avut la momentul preluării abuzive categoria de arabil extravilan, iar în prezent acesta are categoria de teren intravilan, astfel că valoarea acestui teren nu a fost calculată la valoarea de 21 lei/mp pentru terenurile arabile extravilane, cum acesta avea categoria de folosință la data preluării, ci la valoarea de 250 lei/mp a terenurilor intravilane din zona B a ##### (cum a rezultat că are categoria de folosință în prezent, conform actelor dosarului), astfel cum aceste valori au fost stabilite prin grila notarială valabilă pentru anul precedent emiterii deciziei de către ##### Națională, adică pentru anul 2021.

Faptul că s-a aplicat corecția de 75% pentru terenurile care au altă categorie de folosință decât „cc-curți și construcții” (simbol - cod cadastral) față de valoarea totală de 250 lei/mp pentru

terenurile din intravilan, raportat la valoarea de 21 lei/mp la terenului extravilan – corespunzător categoriei de folosință indicată de autoarea reclamantelor în cererea de reconstituire (extravilan arabil), nu apare a fi deloc nerezonabil față de faptul că antecesoarea reclamantelor a solicitat reconstituirea dreptului de proprietate asupra unui teren arabil extravilan, iar cuantumul despăgubirilor a fost calculat pentru un teren intravilan, astfel cum acesta are categoria de folosință în prezent.

În privința ultimului aspect, respectiv cel privind faptul dacă s-au avut sau nu în vedere dezvoltările care au avut loc în timp în zonă – răspunsul este, astfel, pozitiv, atâta timp cât, deși terenul de care a fost deposedat abuziv autorul reclamantelor a avut categoria de folosință arabil extravilan (așa cum antecesoarea reclamantelor a și menționat în cererea de reconstituire a dreptului de proprietate - aflată în copie la filele 129-130 din dosarul primei instanțe), în prezent acestora li se acordă despăgubiri pentru teren intravilan (categorie de folosință la care se încadrează în prezent terenul), teren intravilan în zona B a orașului care are valoarea de 250 lei/mp conform grilei notariale din anul 2021, față de terenul arabil extravilan din orașul Târgu Mureș, care are valoarea de 21 lei/mp conform aceleiași grile notariale.

În cauza #####, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1 deoarece despăgubirea acordată nu era echivalentă cu valoarea imobilului în natură, prin luarea în considerare a unor evoluții care au condus la majorarea acestei valori (evoluții determinate de politica de planificare urbană, de redevoltări sau renovări). Or, în cauza de față a fost avută în vedere o astfel de evoluție care a condus la majorarea valorii ce s-a acordat reclamantelor față de valoarea minimă din grilă pentru categoria de folosință a terenului de la momentul exproprierii.

Mai mult, în cauza de față reclamantele apelante nu au dovedit că valoarea stabilită de grila notarială din anul 2021 pentru terenul intravilan – astfel cum categoria acestuia este menționată în actele dosarului – ar fi derizorie față de valoarea de piață a terenului respectiv, nefiind astfel o situație de speță similară cu cele prezentate în cauza ##### și alții împotriva României, unde valoarea de piață a terenurilor respective era de 10-20 de ori mai mare decât cea stabilită prin grila notarială și, mai mult, erau situații diferite față de prezenta cauză, de vreme ce grila notarială avută în vedere de instanțele respective a fost cea din anul 2013 (valabilă la data intrării în vigoare a legii), iar în speța de față este avută în vedere grila notarială valabilă pentru anul precedent emiterii deciziei de către ##### Națională, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia, astfel cum dispune în prezent art. 21, alin. 6 din lege, în urma modificării acestuia.

În concluzie, față de toate considerentele reținute anterior, apreciem că prima instanță a stabilit în mod legal cuantumul despăgubirilor ce se cuvin reclamantelor pentru imobilul preluat abuziv de la antecesorul acestora, despăgubirile stabilite având un caracter rezonabil și fiind stabilite conform criteriilor legale prevăzute de art. 21, alin. 6 din Legea nr. 165/2013.

În consecință, în baza prevederilor art. 480, alin. 1 Cod procedură civilă, Curtea va respinge ca apelurile declarate de reclamantele ##### și ##### și de pârâta ##### Națională pentru Compensarea Imobilelor împotriva sentinței civile nr. ##### din data de 20 decembrie 2022, pronunțată de Tribunalul Mureș – Secția civilă în dosarul nr. #####/102/2022.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată în apel, Curtea constată că, având în vedere faptul că ambele părți au declarat apeluri care au fost respinse, astfel că fiecare dintre acestea se

află în culpă procesuală, ca urmare a acestui fapt, în baza prevederilor art. 453 Cod procedură civilă, niciuna dintre părți nu este îndreptățită la cheltuieli de judecată în apel.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge ca neîntemeiate apelurile declarate de reclamantele #####, având CNP #####, domiciliată în Târgu-Mureș, #####, #####, #####, având CNP #####, domiciliată în Constanța str. I. G. #####, nr. 81, #####, județul Constanța, ambele cu domiciliul procesual ales la av. #####, în #####-#####, ##### Dorobanților, Clădirea ##### City Center, nr. 14-16, #####, cam. 210, județul ##### și de pârâta ##### Națională pentru Compensarea Imobilelor, cu sediul în București, ##### Floreasca, nr. 202, sector 1, împotriva sentinței civile nr. ##### din data de 20 decembrie 2022, pronunțată de Tribunalul Mureș – Secția civilă în dosarul nr. #####/102/2022.

Definitivă.

Pronunțată azi, data de 28 decembrie 2023, prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

Președinte,
#####

Judecător,
#####

Grefier,
#####,

Redact./Tehnored.: A.H./28.02.2024
Jud. #####: #####-#####